

EUCCHARISTIE A JEDNOTA

Uzavíráme sérii myšlenek Chiary Lubichové o eucharistii.

Naším Ideálem je jednota. Nezdá se vám příznačné, že Ježíš se ve své slavné modlitbě obrací k Otci a prosí o jednotu mezi svými a mezi těmi, kteří přijdou, po ustanovení eucharistie, která to umožňuje? Takto se Ježíš modlí, než dojde do Olivové zahrady: „Otče svatý, zachovej ve svém jménu ty, které jsi mi dal, aby byli jedno jako my.“ „Jedno“ mezi sebou po vzoru Otce a Syna, tedy plně „jedno“ jsme skrze eucharistii. „Prosím nejen za ně, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne: ať všichni jsou jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni ať jsou jedno v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.“ My jsme v Ježíšovi, který je v Otci, skrze eucharistii.

„A slávu, kterou jsi dal mně, dal jsem já jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno: já v nich a ty ve mně. Tak ať i oni jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a žes je miloval, jako jsi miloval mne.“ (srov. Jan 17,11.20-23). Do království nevstoupíme, nebudeme-li v jednotě s Ježíšem a mezi sebou skrze eucharistii, v jednotě podobné té, která je mezi Otcem a Synem, kteří jsou jedno.

Milujeme-li náš velký ideál, naše povolání k jednotě, musíme vášnivě milovat i eucharistii.

(Rocca di Papa 8. října 1976, z promluvy k zodpovědným za Hnutí ve světě)

Svět nedostává Kristovu zvěst ani tak skrze eucharistii, jako skrze život křesťanů, kteří se živí eucharistií a Božím slovem a kteří tím, že hlásají evangelium životem a slovy, zpřítomňují Krista uprostřed lidí.

A ve spojení s Ježíšem v eucharistii křesťanské společenství může a má dělat to, co udělal Ježíš: dávat svůj život za svět.

(Rocca di Papa 12. října 1976, z promluvy k zodpovědným za Hnutí ve světě)

Jak si můžeme být jisti, že žijeme jednotu? Jak mít jistotu, že tato milost bude stále sestupovat z nebe?

Zatím můžeme potvrdit, že jednotu jsme všichni zakusili, a to i vícekrát. Je čímsi božským, nepostižitelným, vznešeným, co známe a co prostoupilo duši pokojem, radostí, světlem, jistotou a horlivostí. To, co nás naplnilo přesvědčením, že s pomocí Boží, i navzdory svým slabostem, dokážeme mnohé; to, co před námi otevřelo nesmírné obzory.

Ale jak je vůbec možné, že jsme takovou jednotu prožívali a těšili se z ní? Kdy a jak přišla milost, která stvrzuje jednotu? Co bylo její příčinou? Co bylo toho tajemstvím? Tuto milost jsme mohli zakusit a i nadále ji můžeme zakoušet, protože Ježíš přichází denně, nebo často, do našeho srdce ve svátosti eucharistie.

Eucharistie, která k nám přichází, je plná daru jednoty. A jestliže my se připravíme na její přijetí skrze opravdovou vzájemnou lásku, které nás učí Ježíš, ona nemešká nabídnout nám všem svůj dar, kterým je právě jednota. Eucharistie totiž působí různým způsobem, například živí naši duši jako pokrm.

Svatý Tomáš říká: „Tato svátost se podává...pod způsobou pokrmu a nápoje. Proto všechny účinky, které má hmotný pokrm a nápoj pro fyzický život, to znamená, že ho živí, způsobuje růst, obnovuje a rozvíjí ho, to všechno působí tato svátost pro život duchovní.“

Eucharistie však není jen pokrmem, ona křesťana proměňuje. V Lumen Gentium se říká: „Účast na těle a krvi Kristově nepůsobí v nás nic jiného než to, že se přetvořujeme v to, co přijímáme,“ (LG 26), tedy v Ježíše. Stáváme se Ježíšem.

Proto tvrdí církevní otcové: „...pod způsobou chleba je ti dáno tělo a pod způsobou vína je ti dána krev, aby ses účastí na těle a krvi Kristově stával jedním tělem a jednou krví s ním.“ (Cyril Jeruzalémský).

Je možno mluvit o jednom těle a jedné krvi s Kristem ne proto, že dochází k fyzickému spojení, ale protože se spojujeme s oslaveným tělem Kristovým – přítomným v eucharistii – které oživuje Duch svatý. Reálně jsme tedy jednoho těla, i když novým, mystickým způsobem.

Církevní otcové však dále upřesňují: O eucharistii se mluví jako o „společenství (koinonia) – a ono skutečně zde je – poněvadž vstupujeme do obecnství s Kristem... Skrze ně vstupujeme do společenství a vzájemného sjednocení mezi sebou...“ (Jan Damašský, O pravé víře, Pravoslavné nakladatelství 1993)

„Díky tomu, že Kristus všechny spojuje se sebou, spojuje je navzájem, protože je-li více věcí spojeno s nějakou třetí, potom jsou spojeny i mezi sebou.“ (Albert Veliký). Eucharistie je tedy poutem jednoty. Eucharistie je zdrojem jednoty.

Eucharistie je božským prostředkem pro to, abychom byli jedno s Kristem a mezi sebou. Uvědomujeme si to dostatečně? Věřím, že i když jsme o tom možná neuvažovali rozumem, srdcem jsme to takto chápali. Není bez důvodu, že nechceme nikdy vynechat svaté přijímání.

I když vážné důvody nám možná jednou nebo dvakrát zabránily, abychom se zúčastnili mše svaté, alespoň k svatému přijímání jsme se vždy snažili dostat. Už jsme takoví. Takovými nás učinil Duch svatý, božský instinkt, vůdce našich srdcí.

On ví, že jsme povoláni k jednotě, a proto nás pobízí jít tam, kde ji můžeme načerpat.

(Rocca di Papa 27. února 1997, z telefonického spojení s členy Hnutí fokoláre)

Víme, že jednota je milost. Abychom ji měli, je třeba udělat svou část, kterou je vzájemná láska mezi námi až po smrt - být připraveni zemřít jeden za druhého. Pak přijde milost. Ale odkud přichází tato milost jednoty? Přichází skrze eucharistii. Eucharistie je poutem jednoty. (...)

Svatý Augustin říkal, že nejde tolik o to, že by Ježíš vstupoval do nás, jako o to, že my vstupujeme do něj. A díky tomu můžeme také pochopit, jak můžeme myslet na to, že jsme stále v Otcově lůně, protože jsme-li v Ježíši a on je v lůně Otce, jsme tam i my.

Když do něj vstupujeme, on nás činí sebou, druhým Ježíšem. A jsme-li Ježíšem – já Ježíš, ty Ježíš, ty Ježíš, ty Ježíš skrze eucharistii, jsme všichni jedno mezi sebou, a proto vytváříme to, co je mystické tělo Kristovo, které je Kristus.

(Mariapoli Luminosa /New York/ 26. května 1997, z odpovědi členům Hnutí v Severní a Jižní Americe)

-BM-

ROZHOVOR

Je pozdní večer, čas jako stvořený pro tichá vyprávění, zpovědi a vyznání. Starým rodinným domem prostupuje ticho, volné pokoje dnes neobývají žádní hosté. Od vrátek se ozývá občasně zašteknutí, jímž Sultán doprovází, spíše formálně, aby se neřeklo, osamělé chodce. Otvíráme láhev červeného.

„Úžasný klid. Není ti to někdy líto, že je dům prázdný? Vypravuje se mně grafika Ladislava Čepeláka: Opuštěné hnízdo, na jehož dně leží sníh. Silný symbol.“

„Takto dramaticky jsme odchod dětí asi neprožívali. Já jsem se spíše bála, jestli jsou na život již dost připravené, jestli to zvládnou.“

„Jablíčko dozrálo a oddělilo se od stromu, bylo to přirozené.“

„Je pravda, že hnízdo je teď pro nás trochu velké. Alespoň máme kam uložit vnoučata a někdy i jejich rodiče. Přeměňuje se pomalu na rodinný penzion.“

„Tahle věc mi dodává klid v této naší etapě po odchodu dětí. Že se k nám vrací, a ne samy.“

„No samozřejmě. Role babičky, v poslední době na plný úvazek, se mně líbí.“

„Já myslím i na to, že se rodina rozrostla o dvě krásné ženy, které mi říkají tatínku, k mému velkému uspokojení.“

„Je to dar, takováhle velká rodina, stále za ni děkuju. Pro mě byl velký zlom v přechodu do důchodu. Moc jsem se těšila, ale bála jsem se, že si doma polezeme na nervy.“

„Což se potvrdilo.“

„Jenom částečně. Je potřeba se v téhle nové situaci sžívat. Už jsme přece takových změn a úskalí zažili víc. Třeba nemoc, stavění domu, starosti s dětmi...“

„Máš pravdu. Jsou to výzvy a každá by klidně mohla být důvodem k rozchodu.“

„Musím říct, že jsem ráda, že máš svoji práci a chodíš do atelieru. Kdybys seděl doma a koukal na televizi, nebo se mně třeba pletl do vaření, nevím, jak bych to zvládala.“

„V tomto směru se nemusíš obávat. Já jsem ti zase vděčný, že kromě času, který věnuješ vnoučatům a společenství, jsi nepřestala být milující manželkou.“

„Děkuji za kompliment, nápodobně.“

„Já vím, dá ti to fušku. Tady se asi dostáváme k něčemu podstatnému, nemohli bychom to trochu rozvést? Jak udržet vzájemnou lásku, když už nejsme hezcí, schopní, zdraví a je nám šedesát a víc?“

„Asi by to nešlo bez Boha, mně tedy určitě ne. Je potřeba se snažit, stále znova...“

„Promiň, neodpustím si ještě jeden malý kompliment. V této souvislosti se někdy mluví o duchovní kráse, povýšení vztahu na vyšší, spirituální úroveň atd. Jsem vděčný, že nemáš v povaze sklouzávat k podobným abstraktním frázím.“

„Pro mě je důležitá naše společná modlitba, ranní zastavení, růženec, mše. Kde bychom byli bez časté mše a eucharistie.“

„Taky pomáhá myslet na detaily, malé pozornosti, projevy náklonnosti. A současně neupadnout do familiárnosti, držet lehký odstup a respekt před osobností toho druhého.“

„Mluvíš o úctě, ke které jsme se zavázali v manželském slibu.“

„Napadá mě, že se může v této naší etapě plně projevit svátost manželství. Nepřijali jsme ji přece účelově, kvůli plození a výchově dětí či ekonomickým zájmům. Neseme ji spolu jako posvěcení, které teď může lépe vyjít na povrch.“

„Je to tak, pořád mě to s tebou baví. Nikdy jsem si nepředstavovala, že by mohla láska kvést i v našem věku.“

„Stará přísloví nelžou.“

Za oknem zmlknu už i Sultán a uložil se ke spánku. Budeme ho následovat. Zítřejšího dne nás čekají různé události; radostné, možná i těžké. Je to dar moci jimi procházet spolu v síle jedinečné svátosti.

Eva a Petr Štěpánovi

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2017 – TISKOVÁ ZPRÁVA ZE DNE 21. 10. 2016

Dobročinnou Tříkrálovou sbírku pořádá Charita ČR již posedmnácté a její výtěžek je určen především na podporu charitních služeb v našem regionu. Oblastní charita Ústí nad Orlicí zaměstnává cca 120 lidí a v celém okrese poskytuje už 25 let více než desítku služeb lidem všech generací.

Našimi klienty jsou mladí i staří – lidé čelící nemocem a zdravotním potížím, chudobě, samotě apod. Stabilní rodina je základ životní jistoty každého člověka, a právě podpora rodiny je jedním z hlavních cílů naší práce. I tento ročník Tříkrálové sbírky podpoří dárci naše služby na Orlickoústecku:

- domácí hospicová péče
- pečovatelská služba
- rodinná centra
- sociálně-aktivizační služby pro rodiny s dětmi
- nízkoprahové zařízení pro děti a mládež
- občanská poradna
- zařízení pro osoby bez přístřeší
- dar na realizaci humanitárních projektů v Indii.

Ve sbírce za rok 2016 se v orlickoústeckém okrese vybralo 2.439.598,- Kč. 65 % výtěžku použila Oblastní charita v souladu se záměry zejména na zajištění domácí hospicové péče, pečovatelské služby, automobil pro pečovatelky a další charitní služby. Další podíl z výtěžku je určen na projekty Diecézní charity HK (15 %), na zahraniční humanitární fond CHČR (10 %), na režii TS (5 %) a projekty CHČR (5 %).

„Máme právo brát a povinnost dávat,“ tak formuloval své životní krédo prof. MUDr. Josef Koutecký, zakladatel české dětské onkologie. Až nám v lednu budou koledníci zpívat „štěstí, zdraví vinšujeme vám...“, můžeme se nechat obdarovat jejich přáním. Naše společnost patří k té, která se může rozdělit s těmi, kdo v životě neměli takové štěstí. Proto nám i tentokrát koledníci nabídnou možnost přispět prostřednictvím organizací Charit potřebným.

Těšíme se na krátká setkání u vašich dveří.

Bližší obecné informace k Tříkrálové sbírce najdete na www.trikralovasbirka.cz, regionální informace k TS a k činnosti Oblastní charity naleznete na www.uo.charita.cz a v časopise Charitní aktuality, který budou rozdávat koledníci.

Tříkrálová sbírka je největší celostátní dobrovolnická akce, Charita ČR je pověřena její organizací. Oficiální veřejná sbírka je řádně povolena Magistrátem města Prahy. Pokladničky jsou pečetěny a rozpečetovány za přítomnosti zástupců obecních/městských úřadů a zástupců Charity (asistentů TS). O každé pokladničce a jejím obsahu je veden úřední záznam (výčetkový list). Veškerá dokumentace je po sbírce uložena v Diecézní charitě Hradec Králové. Výtěžek TS je rozdělen dle schválených záměrů použití.

Každá skupinka koledníků TS má u sebe zapečetěnou pokladničku se znakem Charity ČR, průkaz vedoucího skupinky, na kterém je číslo shodné s číslem pokladničky a občanský průkaz, kterým se v případě potřeby prokazuje.

Iva Marková, tel. 734 769 713, www.uo.charita.cz

VÝZVA, KTERÁ STOJÍ ZA PŘEČTENÍ (A NEJEN TO...)

Milí farníci, tímto článkem bych vás chtěla vyzvat a povzbudit k zapojení se do úklidu kostelů a fary... Navazuji na článek paní Růži Macháčkové, který vyšel ve velkém Poutníku v květnu 2016. Nevím, jak mají organizovaný úklid kostela v Petrovicích, Verměřovicích či Jakubovicích, ale v Dolní Čermné je v tuto chvíli na úklid 11 skupin, takže na každou skupinu vychází cca 1x za 2,5 měsíce. Na úklid fary je 16 skupin, četnost je tedy cca 1x za 4 měsíce.

Tak nějak přemýšlím jak vás, kdo jen trochu můžete, oslovit. Musím říct, že je to ale dosti náročné, není myšleno ve zlém ☺. Před nějakým časem jsem mluvila o úklidu kostela s jednou ze sester ze Společnosti sester Ježíšových (spolusestrou naší sestry Ludmily) a ta mi říkala, že u nich, odkud pochází, to měli zavedené tak, že se střídaly rodiny z farnosti. Přišlo mi to docela milé...

Netuším a ani nehodlám zjišťovat, kolik kdo máte časových možností, přesto vás prosím, zvažte tuto výzvu, zkuste se tak trochu „HECNOUT“ a zapojit se s nadšením, ať už do úklidu kostelů, fary nebo i do květinové výzdoby.

Nevím, jak se to dotýká vás, ale pro mě je příjemné přijít do uklizeného kostela. A pocit, že člověk udělal něco pro Pána, který za nás trpěl a má nás do jednoho rád, není taky k zahazení. Nechtěla bych, abyste se zapojovali z povinnosti, ale s radostí; zjistila jsem, že to pak i docela baví ☺. Zkuste to promyslet a zeptat se třeba stávajících skupin, co daný úklid obnáší... Nevím, kolik rodin je ve farnosti, to nám poví příště třeba někdo jiný, ale berte to tak, jak už zmiňovala paní Macháčková, že odlehčíte stávajícím skupinám a navíc věřím, že vás to i obohatí. Díky.

Monika Bednářová

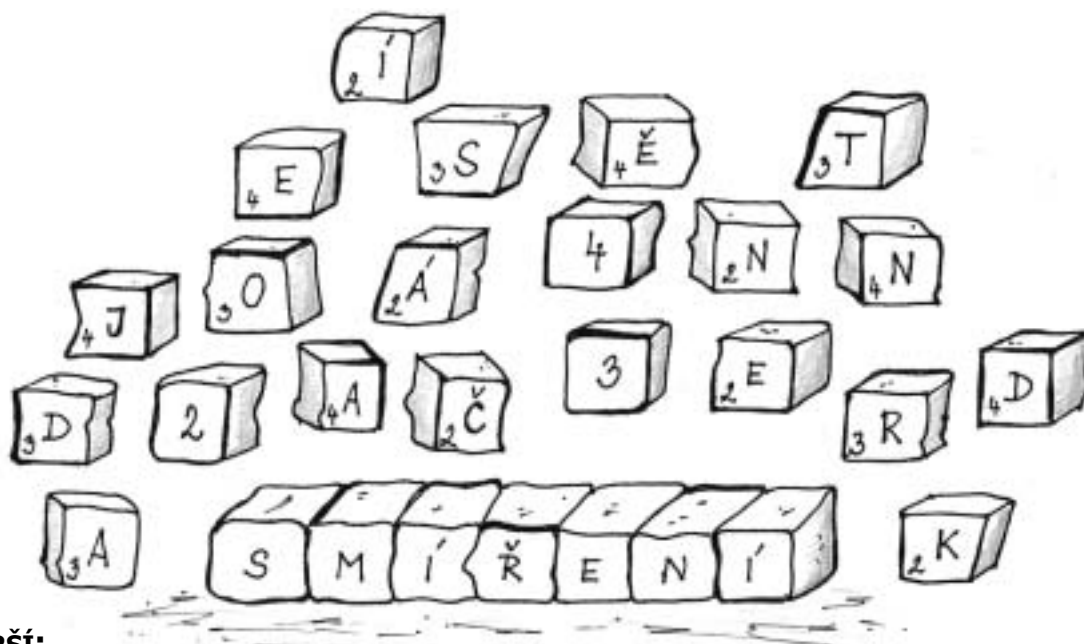
AHOJ DĚTI!

Ten adventní čas – vrátil se k nám zas. Po roce, který utekl jako voda, jsme již minulou neděli mohli vstoupit do onoho kouzelného předvánočního období. Adventní věnec a čtyři svíce na něm jsou takovým krásným ukazatelem toho, jak se přibližujeme k Vánocům. Čím více svíček září, tím blíže jsme k oslavě narození Ježíška. Vše se chystá, připravuje a zdobí. Ale nebylo by to moc platné, kdyby zůstala nepřipravená naše srdíčka. Kdyby tam nebylo místo pro Pána Ježíše. Aby se nám tenhle „úklid“ povedl, máme právě adventní dobu přípravy. Každý den tomu věnujme určitou snahu a čas. Potom se z těch malých kousků jistě podaří poskládat pěkný dárek v podobě čistého srdce.

Věřím, že přijdete na spoustu možností, kterými se vaše adventní snažení může projevit (modlitba za nemocné děti, pomoc rodičům, pomoc slabším kamarádům). Abyste na to nezapomínaly, obrázek vám bude pomáhat.

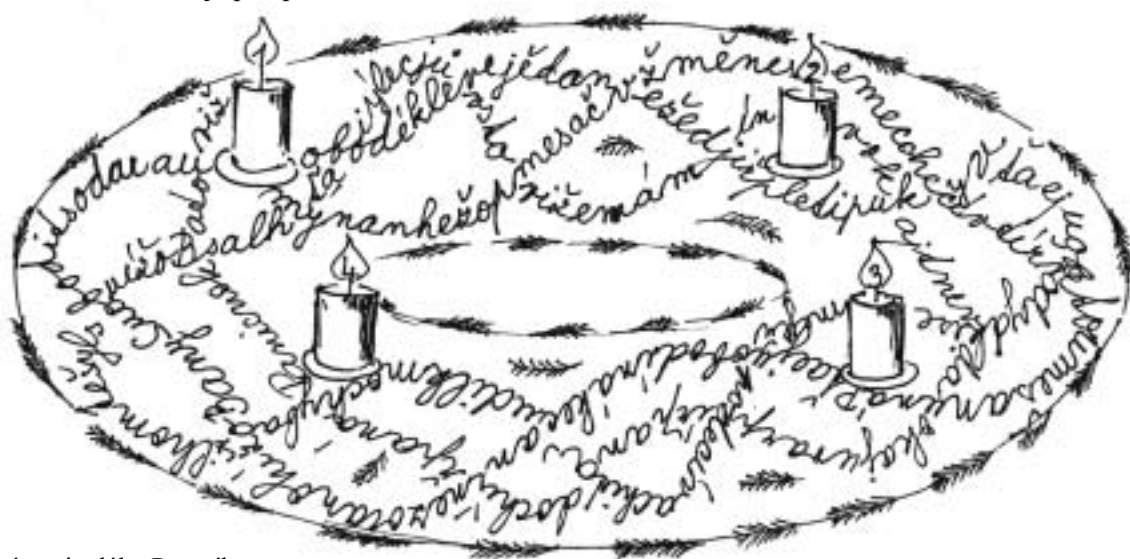
První týden adventu už je za námi, proto i v obrázku je první schod poskládaný. Jednotlivé kameny leží těsně vedle sebe a písmena na nich skládají slovo – velmi důležité nejen pro adventní dobu. Ostatní schody už ale čekají na vás. Každý den se pokuste najít jeden kámen, který bude spolu s ostatními stavět schod. Napovím, že kameny mají čísla odpovídající týdnům adventu a každý také jedno písmeno. Pouze krajní kámen nese jen číslo. Pozorně sledujte, které kameny k sobě vzájemně „pasují“, protože pokud neuděláte chybu, na každém schodu najdete další slovo... přímo adventní slovo.

(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

Letošní advent je nejdelsí, jaký může být. Je to celých 28 dnů. První týden už je sice za námi, ale ještě celé tři před námi. Tak tedy, ať je pro nás letošní advent... Pokud se chcete dozvědět více, musíte se pokusit rozluštit vzkaz, který se skrývá v adventním věnci. Začátek je pod první svíčkou.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Ve větrném víru se ukrývala písmena ke slovu DUŠIČKY. Tajenka z osmisměrky: Stačí jen pozorně vnímat slova a ZAMYSLET SE, KOHO VŠEHO PROSÍME O PŘÍMLUVU.

C. K. HLUBINA

Toužíte po zážitcích?
 Potřebujete změnu?
 Drtí vás rutina?
 Pojeďte s námi
 Na místo, kde jste!
 Pořádáme:
 Dobrodružné výpravy za setrváním.
 Putování pouští všedních dnů.
 Cesty z labyrintu světa do ráje srdce.
 Zůstaňte!
 Využijte i vy
 Příležitost neodejít.
 Pod vedením certifikovaného průvodce.

-oJ-

BUĎ, KDE JSI*Štěpán Smolen*

Fantaskní, lehce humorný příběh o hledání stálosti v nestálé době.

...Do mého sebechlácholení se náhle ozval známý hlas: „Zestárni u svého díla.“

Byl to zas pouštní otec narušitel. Pohlédl jsem na něj a pomyslel si, jak je ten chlap neaktuální. Sedí celý život v nějaké jeskyni – nejspíš kdesi na Saharě, kde každý den trvá dvanáct hodin a noc dvanáct hodin mrazivých. A když vyhlédne ven z jeskyně, vidí jenom kamení. Prožívá léta stále stejných činností – tisíce odezpívaných žalmů, tisíce odpletených košíků, činností – a rozptýlení žádné. Klidně by si mohl jít do Alexandrie nebo jinam, ale on zůstává. Proč to dělá? A jak to může snést?

„Jsi zvědavý?“ usmál se soused. „Však brzy uvidíš. Povedu tě.“ ...

...Svoboda tomu říkáš?“ zašklebil se na mě Kasián. „Tady na poušti to nazýváme svévolí. Svoboda je stav, kdy mi nic nebrání v konání dobra, kdy už nejsem otrokem vášni. A svobodný nebudeš, pokud se nejprve neuvážeš.“

„Počkej: pustím si počítač kdy chci, jedu kam chci, chodím si s kým chci a ty říkáš, že jsem otrok?“

„Nebyl bys, pokud bys to dovedl jinak. K jídlu je svobodný ten, kdo se dovede postit. K cestě ten, kdo dovede zůstat. A v lásce zase ten, kdo zůstává věrný. Dokud jdeš jen tudy, kudy tě táhnou vášně, jsi jejich otrokem, ne pánem. Svoboda vyžaduje stálost...“

...Nenajdeš nic, dokud nepřestaneš utíkat z přítomnosti. Jenom v ní se můžeš s Bohem setkat. Nevolá ty, kdo se toulají srdcem po včerejších, zítřcích a krajinách za obzorem, ale ty, kdo s otevřeným srdcem vytrvají u svých sítí“

(z knihy *Buď, kde jsi*. Štěpán Smolen) -oJ-

SVOBODA A DŮVĚRA

Maminka pro mne byla vždy velkou oporou, a to nejen jako matka a později babička mých dětí, ale i jako kamarádka, učitelka a také jako duchovní rádkyně.

Od svých deseti let jsem vyrůstala s maminkou a dvěma mladšími bratry sama. Tatínek od nás odešel a maminka se v té době vrátila k Bohu, na kterého „pozapomněla“, když se provdala. Byla to její druhá konverze, jak říkávala. Takřka ze dne na den jsme začali chodit každou neděli do kostela, což nebylo v době totality (1970) vůbec jednoduché. A to jak pro nás děti, tak pro mamku, která byla učitelka. A protože si ještě navíc dovolila hrát v kostele na varhany, stálo ji to po pěti letech místo učitelky, které měla ráda. Právě jako učitelka (pro svůj „idealistický světový názor“) byla pro soudruhy nežádoucí. Musela tedy ze školství odejít. Nikdy jsem však neměla pocit, že by se pod tíhou života nějak hroutila. Měla neochvějnou víru, že bez Boží vůle nám ani vlas z hlavy nepadne, což dávalo i nám dětem sílu vše ustát. Já jsem v té době vycházela základní školu. Přestože jsem měla vždy vyznamenání, nedostala jsem od ředitele doporučení ke studiu. Šla jsem proto do učení, ale k maturitě jsem se stejně, i přes různé komplikace, díky Boží prozřetelnosti nakonec dostala.

Maminka nám dávala vždy velkou svobodu. Modlila se za nás a svěchovala nás do ochrany Boží. Já jsem díky tomu cítila větší pocit zodpovědnosti sama za sebe. Věděla jsem, že mám žít podle svědomí. A maminka věřila, že nic nepomůže, když mi bude něco nařizovat nebo zakazovat. Spíše mě učila tomu, co je a co není správné, a potom záleželo už jen na mně, jak se zachovám. Nebylo to však samozřejmě vždy jednoduché a jednoznačné. Když jsem byla na studiích, zažívala jsem spoustu toho, co mohlo dopadnout všelijak. V jedné době o mne měla moje kamarádka strach. Měla dojem, že mám příliš mnoho aktivit a svěřila se s tím mojí mamince, která byla její kmotrou. Její odpověď ji zaskočila: „No, asi si tím Jana musí projít...“ Dnes obdivuji, že ke mně maminka takto dokázala přistupovat. Mnohokrát jsem ve svém životě cítila, že právě tato maminčina bezmezná důvěra v Boha způsobila mnohé zázraky nejen v mém životě.

V 56 letech onemocněla akutní leukemií. Když se to dozvěděla, prohlásila: „No, tak budu mít nějaký ten fyzický kříž. Občas mi vymění krev a budu mít co obětovat.“ O své smrti však již v té době při různých příležitostech mluvila a její touha po

nebi sílila. Čtrnáct dní poté, co jí lékaři diagnostikovali leukémii, zemřela na krvácení do mozku. Bylo to pro nás všechny tak rychlé a náhlé! Mně bylo tehdy 35 roků a našim dětem 11 a 12 let. Nebylo lehké vyrovnat se se skutečností, že v tomto pozemském životě ji už nikdy neuvidím a neuslyším její radu. Maminka ale odešla smířená, zaopatřená svátostmi, takže jsem byla klidná, že bude jistě brzy v Boží náručí.

Její blízkost stejně stále cítím. Někdy mám pocit, jako by mě držela za ruku a povzbuzovala mě slovy žalmu: „I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty!“ Maminka mě především naučila, že se nic neděje bez Boží vůle a že máme Bohu důvěřovat za všech okolností.

Jana Jungová

SYMBOL DOMOVA

Maminka pro mě byla a bude vždy symbolem domova. Dala mi do života mnoho, ale to nejdůležitější je, že se měli rádi s tatínkem, což jsme jako děti hodně vnímaly, a že milovala nás děti. Její láskou si dodnes mohu být jistá, ať se děje cokoli. Ukázala mi krásu rodiny natolik, že jsem toužila založit jednou také takovou láskyplnou rodinu. Je nás pět sourozenců a jsem za to svým rodičům moc vděčná. Možná jsme neměli vždy všechno, co měli naši vrstevníci, zato nám bylo doma spolu veselo a nikdy jsem nezažila pocit samoty. Také pro mě bylo odmalička přirozené dělit se s druhými, vyprávět si, co kdo z nás prožil, nevyžadovat vždy pozornost, zapojovat se do domácích prací a pomáhat.

Moje maminka je dobrosrdečná, citově založená, ale také velmi energická žena. Často se doma střídala pohodová rodinná atmosféra s bouřkou, kterou na nás maminka spustila, když se rozzlobila. Po každé bouřce ale vždy vyšlo sluníčko a došlo k usmíření. V pozdějším věku jsem silně cítila, že i když jsem se s maminkou nepohodla, obě jsme toužily po jednotě a často jsme se v tu chvíli, kdy jsme spolu nebyly zadobře, obě modlily. Moment smíření byl pak velmi silný a osvobozující.

Svým příkladem nám s tatínkem od malička ukazovali cestu, po které stojí za to se vydat. Cestu jistoty, že ať se děje cokoli, nejsme na to nikdy sami, protože máme nebeského Otce, který nás miluje, dává radost každý den, sílu v těžkých chvílích a především smysl celému našemu životu. Snad i proto jsem byla u prvního svatého přijímání již ve čtyřech letech a eucharistie se stala zásadní součástí mého života.

Maminka miluje hudbu, divadlo a poezii. Tuto svou zálibu nám zprostředkovávala mimo jiné svými písničkami. Všechny nás přihlásila do základní umělecké školy, mě v pěti letech na klavír. Vstúpila mi lásku k hudbě natolik, že jsem se později rozhodla věnovat hudbě jako svému povolání. Často jsme doma muzicírovali všichni společně. Později založila maminka dětský divadelní soubor, ve kterém jsme účinkovali buď jako herci nebo jsme ho hudebně doprovázeli. Také nám předčítala své oblíbené básně a učila nás jejich vhodnému přednesu.

V období dospívání jsem se jí mohla svěřit i s tím, který kluk se mi líbí, nebo s věcmi, které jsem prožívala v třídním kolektivu a neuměla si s nimi vždy poradit. Vždy nám ukazovala krásu čistoty a záleželo jí na tom, abychom se vyvarovali příležitosti k její ztrátě. To ovšem znamenalo, že mi bylo mnohokrát líto, že mě nechtěla pustit na některé akce.

V mé mladé dospělosti mi poněkud scházelo více svobody. Cítila jsem se doma jakoby pod tlakem, i když vím, že to se mnou maminka myslela dobře.

Dnes mám svoji vlastní rodinu, hodného manžela a krásnou dcerušku a modlím se, abych jí byla také dobrou maminkou, která jí pomůže na její životní cestě, na cestě za Bohem.

Blanka Nosková
sestavila -BM-

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Prosinec 2016			
Ne 4. 12.	2. neděle adventní	7.30	Kunertovi 12
		10.30	
Ne 11. 12.	3. neděle adventní	7.30	Kubíčkoví 173
		10.30	Adamcovi 18
Ne 18. 12.	4. neděle adventní	7.30	Kužílkovi 202, HČ
		10.30	Židkovi 65
Ne 25. 12.	1. Svátek vánoční, Slavnost Narození Páně	10.30	Jansovi 7
Po 26. 12.	Sv. Štěpán	7.30	Marešovi 172
		10.30	Kunertovi 458
Leden 2017			
Ne 1. 1.	Nový rok, slavnost Matky Boží Panny Marie	7.30	p. Filáček 332
		10.30	p. Krátký 73
Ne 8. 1.	Svátek Křtu Páně	7.30	Ježkovi 295
		10.30	Macháčkoví st. 180 HČ
Ne 15. 1.	2. neděle v mezidobí	7.30	Svobodovi 252
		10.30	Málkovi 77 HČ
Ne 22. 1.	3. neděle v mezidobí	7.30	Venclovi 288
Ne 29. 1.	4. neděle v mezidobí	7.30	Hejlovi 232
		10.30	Macháčkoví 411

Příležitost ke svatě zpovědi

Dolní Čermná	neděle 18. 12.	14:00 - 17:00 h.	P. Ján Kubis z D. Dobrouče, P. Pavol Sandánus z Nekoře a P. Josef Roušar
	úterý 20.12.	15:30 - 18:00 h.	P. Pavel Pokorný z Jablonného nad Orlicí a P. Josef Roušar
	v neděli	7:00 - 7:25 h.	P. Josef Roušar
	v ostatní dny	30 minut před mší sv.	

KŘESŤANSKY JSME SE ROZLOUČILI

v kostele v Dolní Čermné 11. 11. 2016 s paní Hanou Formánkovou z Dolní Čermné

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, kdo se přišli rozloučit s naší maminkou Hanou Formánkovou, a kdo ji během její nemoci navštívil nebo jinak potěšil.

Velké poděkování rovněž patří otci Josefu Roušarovi za duchovní oporu, kterou mamince po celou dobu poskytoval.

Rodiny Formánkova, Vágnerova, Židkova

Kostelní sbírka v neděli 23. 10. 2016 určená na Papežská misijní díla činila 10.619,- Kč. Sběrka na opravu farního kostela v Dolní Čermné v neděli 6. 11. činila 18.614,- Kč. Děkuji všem dárcům. Pán Bůh zaplat'.

otec Josef

ŽEHNÁNÍ DOMŮ A BYTŮ

V naší farnosti se uskuteční během měsíce ledna 2017 žehnání domů a bytů podle časového rozvrhu, do kterého se můžete během svátku zapisovat. Archy k zapsání jsou připraveny v našich kostelích.

ADVENTNÍ POZVÁNÍ

V sobotu 10. 12. 2016 ráno v 6:45 hodin budeme slavit rorátní mši svatou v kostele v Dolní Čermné. Tato mše svatá bude zaměřená pro děti a zpěvem a hudbou ji doprovodí naše dětská schola. Kostel bude osvětlen pouze světlem svící, proto si vezměte, malí i velcí, svoji lampičku nebo svíci. Po mši svaté se všichni setkáme u společné snídaň na faře a dopoledne proběhne adventní program pro děti.

Těším se na vás!

ŠACHOVÝ TURNAJ NA FAŘE

Ve čtvrtek 29. 12. 2016 se na faře v Dolní Čermné uskuteční 18. ročník šachového turnaje. Začátek je v 15 hodin. Všichni zájemci jsou srdečně zváni.

otec Josef

MODLITBA ZA KNĚZE

Bože, děkujeme ti za naše kněze, že sis je vybral a dal jim odvahu přijmout tvoji výzvu.

Děkujeme ti za svátosti, které z jejich rukou přijímáme, za společenství, které vytvářejí, za slova, která nám hlásají.

Děkujeme ti za služby, které tobě a tvému lidu přinášejí, za všechnu jejich lásku, která je větší než jejich lidská slabost. Bože, žehnej našim kněžím! Dej jim moudrost, statečnost a ryzost úmyslů.

Dej, aby byli oddáni Kristu, jeho církvi, všemu Božímu lidu.

Dej, aby je nezlomilo nepochopení.

Dej, aby uměli svědčit o Kristu způsobem, pochopitelným naší době.

Dej, aby vedli ke svatosti všechen věřící lid.

AMEN

BOHOSLUŽBY A AKCE:

pondělí 5. 12.	po 2. neděli adventní		
úterý 6. 12.	sv. Mikuláše, biskupa	18:00	mše sv. v Dolní Čermné - na dobrý úmysl
středa 7. 12.	sv. Ambrože, biskupa a učitele církve	18:00	mše sv. v Dolní Čermné - na úmysl dárce a za duše v očistci
čtvrtek 8. 12.	slavnost PANNY MARIE POČATÉ BEZ POSKVRNY PRVOTNÍHO HŘÍCHU	18:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Antonína Fialu a duše v očistci
		19:00	jednání Pastorační rady farnosti
pátek 9. 12.	po 2. neděli adventní	18:30	výstav <i>Nejsvětější svátosti oltářní v Dolní Čermné</i>
		19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Vojtěcha a Marii Pecháčkovy, dceru Bohuslavu a syna Jiřího
sobota 10. 12.	po 2. neděli adventní	6:45	rorátní mše sv. v Dolní Čermné, zaměřená pro děti - na dobrý úmysl
		7:30	snídaň a dopoledne pro děti na faře
		17:00	mše sv. v Petrovicích - za Ivana Hrubanta a rodiče
NEDĚLE 11. prosince	3. NEDĚLE ADVENTNÍ	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za Oldřicha Faltejska, dva bratry a rodiče z obojí strany
		9:00	mše sv. ve Verměřovicích - na úmysl dárce
		10:30	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky Při mši svaté bude pokřtěna Alžběta Kottová z D. Čermné

Pokračování na str. 8

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

2. NEDĚLE ADVENTNÍ
neděle 4. prosince 2016
49., 50. a 51. týden / 2016

BOHOSLUŽBY A AKCE:

pondělí 12. 12.	po 3. neděli adventní		
úterý 13. 12.	sv. Lucie, panny a mučednice	18:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Annu Markovou, bývalou varhanici, za Josefa Appla a Josefa Mačáta, bývalé kostelníky
středa 14. 12.	sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve	18:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Ladislava a Marii Markovy a rodiče
čtvrtek 15. 12.	po 3. neděli adventní	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za nenarozený život a ochranu pro budoucí rodinu
pátek 16. 12.	po 3. neděli adventní	18:30 19:00	<i>výstav Nejsvětější svátosti oltářní v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné - za Jaroslava a Filomenu Šebrlovy, rodiče a sourozence
sobota 17. 12.	před Štědrým dnem	17:00	mše sv. ve Verměřovicích - za Marii Vávrovou a manžela
NEDĚLE 18. prosince	4. NEDĚLE ADVENTNÍ	7:30 9:00 10:30 14:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Josefa a Jindřišku Bednářovy a rodiče z obojí strany mše sv. v Petrovicích - za Petra a Marii Stejskalovy a zetě Vlastimila mše sv. v Dolní Čermné - za farníky - 17:00 příležitost ke svátosti smíření v D. Čermné
pondělí 19. 12.	před Štědrým dnem		
úterý 20. 12.	před Štědrým dnem	15:30 18:00	- 18:00 <i>příležitost ke svátosti smíření v D. Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné - za Josefa a Alžbětu Janků a celý rod
středa 21. 12.	před Štědrým dnem	18:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Emila a Emilii Andrlovy
čtvrtek 22. 12.	před Štědrým dnem	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za živé a zemřelé z celé rodiny a za duše v očistci
pátek 23. 12.	před Štědrým dnem	18:30 19:00	<i>výstav Nejsvětější svátosti oltářní v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné - za Filomenu Andrlovou, sourozence a duše v očistci
sobota 24. 12.	Štědrý den	7:30 16:00 24:00	rorátní mše sv. v Dolní Čermné - za Františka Severina mše sv. ve Verměřovicích - za Gabriela Macana <i>Mše sv. z vigilie Narození Páně, určená pro všechny, kteří se nemohou zúčastnit půlnoční mše sv., především pro děti. Zpěv koled doprovází rytmická hudba.</i> půlnoční mše sv. v Dolní Čermné - na dobrý úmysl <i>zazní Česká mše vánoční J. J. Ryby (místní chrámový sbor)</i>
NEDĚLE 25. prosince	slavnost NAROZENÍ PÁNĚ Sbírka je určena na opravu farního kostela sv. Jiří	9:00 10:30 15:00	mše sv. ve Verměřovicích - za Josefa Mařika a celou rodinu mše sv. v Dolní Čermné - za farníky <i>Hudbou a zpěvem doprovází dětská schola.</i> zpěvy z nešpor a svátostné požehnání v Dolní Čermné

POUTNÍK, PROSINEC 2016

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná, bankovní spojení: 155816135/0300

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je **8. prosince 2016**, Poutník vyjde **25. prosince 2016**

Členové redakčního kroužku: J. Roušar -oJ-, E. Jansová (EJ), B. Macanová -BM-, J. Moravcová -jm-

Grafické zpracování: T. Bednář, V. Severinová, T. Macháček, P. Židek, J. Adamec

Tiskne Tiskárna HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ +420731617978. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,-Kč.